

[Bertel Dahlgaard.]

demokratiet, der afgav den fornødne Støtte, da Regeringen aflivede Jacob Appels sønderjyske Skolelovgivning fra 1920. (Hans Hedtoft smiler). Ja, det er i Sandhed ikke noget at smile ad. (Hans Hedtoft: De maa undskylde, jeg gør det alligevel, jeg kan ikke lade være). Men Smilet er lidt tvungent, kan jeg se.

Jeg føler mig overbevist om, at en stor Del af den danske Befolkning og ogsaa af Socialdemokratiets Vælgere foretrækker en Lovgivning som den, Det radikale Venstre har ansøret Regeringen til, f. Eks. med Hensyn til Boligbyggeriet og Aldersrentens Forbedring fremfor en Politik som den, jeg her har nævnt, hvor Socialdemokratiet har været Regeringens Støtteparti. (Hans Hedtoft: Støttede vi ikke Boliglovgivningen og Aldersrenten? Det er det rene Perfidi!). Det manglede bare. (Hans Hedtoft: Det er det rene Perfidi, det er jo rent Vælgermøde, det her!).

Jeg vil meget nødig, at det ærede Medlem skulde blive ophidset, det misklæder ham, men jeg vil gerne gentage, at der er to Omraader, som vi tillægger megen Betydning, hvor det ærede Medlems Parti har staaet som Støtteparti for denne Regering, og hvor denne Regering ikke havde kunnet føre sin Politik igennem, hvis det ærede Medlems Parti havde staaet paa en anden Led. Og der er en Politik, der er ført i denne Samling af Regeringen, som er, jeg kan vel godt sige inspireret af Det radikale Venstre, og jeg sætter gerne op mod hinanden de Omraader, hvor det ærede Medlems Parti har udfoldet sin Indflydelse, og hvor mit Parti har gjort det. Det vil jeg bede det ærede Medlem om at tænke paa, inden han næste Gang betitler Det radikale Venstre som denne Regerings konstante Støtteparti. (Hans Hedtoft: Stemte vi ikke for Boliglovgivningen?).

Formanden: Jeg anmoder de ærede Medlemmer om, at Taleren faar Lov til at tale i Fred.

Bertel Dahlgaard: Jeg ønsker da i Dag at udtale Tilfredshed med Gennemførelsen af de betydningsfulde Reforme, vi har medvirket til. Jeg kan nævne den store Boligstøttelov, der videreførte og udbyggede den Lov, som den socialdemokratisk-radikale Regering gennemførte i 1938. Jeg nævner Aldersrenteloven, der opfyldte de fleste af de Krav, mit Parti opstillede over for Offentligheden i 1944. Denne nye Aldersrentelov opfylder ikke alle vore Ønsker,

men jeg tror, den bringer de gamle lige saa store Forbedringer, som en socialdemokratisk Finansminister vilde have fundet Penge til. At Socialdemokratiet under den ulyksalige Konkurrence med Kommunisterne nu som Opposition byder mere, tager ingen fejl af, men jeg vil gerne sige her, at den Dag, de gamle gøres til Kastebold mellem Socialdemokrater og Kommuniste, den Dag vil de løbe en stor Fare for at forskertse den Velvilje i Befolkningen, som har givet de gamle Krav Styrke, og som Skridt for Skridt har ført dem frem fra deres trøstesløse Lod for en Menneskealder siden til den nu vedtagne Lov. Det har været en stor Glæde for Det radikale Venstre, at det paa afgørende Vis har kunnet bidrage til disse Fremskridt. Og saa tager vi fat paa det næste afgørende Arbejde for at skabe den almindelige Folkepensionering, som maa være det endelige Maal.

Jeg kan ogsaa anerkende den besindige Maade, Regeringen har taget Spørgsmaalet om Afviklingen af Restriktionerne. Den er i Overensstemmelse med vore Anskuelser. Krigstidens Restriktioner skal afvikles, efterhaanden som den stigende Varemængde gør det muligt, og det maa ske i Pagt med den økonomiske Udvikling i Verden. Vi skal ikke have Letsindighederne fra 1920 om igen, hvor Spekulationen og Jobberiet medførte den overhaandtagende Inflation med Krise og Krak i Følge. Paa dette Omraade er vi trygge ved den Indsigt og nøgterne Bedømmelse af Forholdene, som den højtærede Finansminister repræsenterer, og netop derudfra har vi ogsaa kunnet støtte Finansministerens Politik vedrørende Eengangsskatten.

Men jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at vi tror, at den højtærede Handelsminister skulde passe lidt mere paa, at Landets Valuta bruges til nyttige Ting, som købes til forstandige Priser. Jeg saa igen i Gaar, tror jeg det var, et af disse typiske Eksempler. Vi har her i Danmark i den sidste Tid købt Kamme for Millionbeløb til Priser langt over, hvad vi fremstiller Kamme for herhjemme. Mon det ikke var rigtigt, at Rigsdagen havde et vist Indseende med dette Omraade? Spørgsmaalet har tidligere været drøftet med den høje Regering, og jeg er bange for, at den højtærede Handelsminister ikke fortsat vil kunne bære Ansvar for den Udvikling, vi her er inde i.

Her vil i øvrigt Spørgsmaalet om vor Handelspolitik spille en stor Rolle. Vi maa opfordre Regeringen til med Styrke at fastholde den Linie, at Danmark med Rette